

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 15/12
Luxemburg, 1 maart 2012

Arrest in zaak C-467/10
Baris Akyüz

De weigering van een lidstaat om een rijbewijs af te geven kan geen grond opleveren voor de niet-erkenning van het later, in een andere lidstaat verkregen rijbewijs

Wel mag een lidstaat weigeren het rijbewijs te erkennen indien op basis van onbetwistbare, van de staat van afgifte afkomstige inlichtingen vaststaat dat de houder ervan niet aan de voorwaarde van de normale verblijfplaats voldeed

B. Akyüz is in Duitsland tussen 2004 en 2008 meerdere keren strafrechtelijk veroordeeld, meer bepaald wegens slagen en verwondingen, besturen van een voertuig zonder rijbewijs, in vereniging gepleegde ernstige afpersing met gebruik van geweld alsook wegens bedreigingen en beledigingen. Op basis van een medisch-psychologisch rapport hebben de Duitse autoriteiten bij beslissing van 10 september 2008 zijn aanvraag tot verlening van rijbevoegdheid voor voertuigen van categorie B afgewezen omdat hij niet aan de lichamelijke en geestelijke vereisten voor het veilig besturen van een voertuig voldeed.

Op 24 november 2008 heeft Akyüz evenwel een rijbewijs verkregen in Děčín (Tsjechische Republiek). Volgens de Europese regeling wordt het rijbewijs afgegeven door de lidstaat op wiens grondgebied de aanvrager zijn normale verblijfplaats heeft. Volgens de door de Duitse ambassade te Praag verschaft informatie, kunnen de bevoegde vreemdelingendienst en de plaatselijke politie niet vaststellen of Akyüz op die datum wel degelijk in de Tsjechische Republiek verbleef. De vreemdelingendienst beschikt enkel over een aanmelding voor de periode van 1 juni tot 1 december 2009. Uit de fotokopie van het rijbewijs, dat naar verluidt op 8 juni 2009 in Děčín is afgegeven, blijkt echter dat het reeds op 24 november 2008 voor het eerst is verstrekt. Bovendien hebben de Duitse autoriteiten vastgesteld dat Akyüz op 5 december 2008 en op 1 maart 2009 in Duitsland voertuigen bestuurde en hebben zij hem in de twee gevallen schuldig bevonden aan het besturen van een voertuig zonder rijbewijs.

Het Landgericht Gießen (regionaal gerechtshof Gießen, Duitsland), waarbij de zaak in hoger beroep aanhangig is, wenst van het Hof van Justitie in wezen te vernemen of in omstandigheden zoals die van het onderhavige geval de Duitse autoriteiten mogen weigeren het in de Tsjechische Republiek afgegeven rijbewijs te erkennen op grond dat de betrokkene in Duitsland de afgifte van een eerste rijbewijs is geweigerd of op grond dat hij bij de afgifte van het rijbewijs niet voldeed aan de voorwaarden van verblijf in de Tsjechische Republiek.

Het Hof preciseert in de eerste plaats dat het recht van de Unie¹ in de onderlinge erkenning, zonder formaliteiten, van door andere lidstaten afgegeven rijbewijzen voorziet. Het staat aan de staat van afgifte om na te gaan of is voldaan aan alle voorwaarden, met name die inzake verblijf en rijvaardigheid, en dus of de afgifte van een rijbewijs is gerechtvaardigd. Wanneer de autoriteiten van een lidstaat aldus een rijbewijs hebben afgegeven, mogen de andere lidstaten niet nagaan of is voldaan aan de door het recht van de Unie gestelde afgiftevoorwaarden. Het bezit van een door een lidstaat afgegeven rijbewijs is namelijk te beschouwen als het bewijs dat de houder van dit rijbewijs op de dag van de afgifte ervan aan de gestelde voorwaarden voldeed.

¹ Richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs (PB L 237, blz. 1), die werd vervangen door richtlijn 2006/126/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende het rijbewijs (PB L 403, p. 18).

Op grond van het recht van de Unie kunnen de lidstaten evenwel in bepaalde omstandigheden, en met name om redenen die verband houden met de verkeersveiligheid, hun nationale bepalingen inzake beperking, schorsing, intrekking en nietigverklaring van het rijbewijs toepassen op iedere houder van een rijbewijs die zijn gewone verblijfplaats op hun grondgebied heeft.

Het Hof herinnert eraan dat de mogelijkheid voor een lidstaat om op basis van een van deze redenen te weigeren de geldigheid te erkennen van een in een andere lidstaat verkregen rijbewijs, een afwijking vormt van het algemene beginsel van onderlinge erkenning van rijbewijzen, en dus eng moet worden uitgelegd.

In het onderhavige geval stelt het Hof vast dat de weigering van een lidstaat om een eerste rijbewijs af te geven, niet een van de mogelijke gronden is voor de niet-erkenning door deze lidstaat van een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs. Hoewel de weigering om een eerste rijbewijs af te geven, gedeeltelijk kan zijn gebaseerd op het gedrag van de aanvrager, mag deze weigering (die het resultaat is van een administratieve procedure) – anders dan de beperking, schorsing, intrekking of nietigverklaring – geen sanctie uitmaken wegens een door deze aanvrager begane overtreding.

Bovendien stelt het Hof dat indien een ontvangende staat zou kunnen weigeren een in een andere lidstaat afgegeven rijbewijs te erkennen omdat de lidstaat van afgifte niet heeft nagegaan of de redenen die tot die weigering hebben geleid zijn verdwenen, dit tot gevolg zou hebben dat de lidstaat die de strengste voorwaarden voor de afgifte van een rijbewijs heeft vastgesteld, het niveau zou kunnen bepalen van de vereisten die de andere lidstaten zouden moeten naleven ter verzekering van de erkenning van de door hen afgegeven rijbewijzen. De aanvaarding dat een lidstaat het recht heeft om zich op zijn nationale bepalingen te beroepen om zich voor onbepaalde tijd te verzetten tegen de erkenning van een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs, zou volkomen in tegenspraak zijn met het beginsel van de onderlinge erkenning van rijbewijzen.

Het Hof komt tot de conclusie dat **het recht van de Unie zich verzet tegen de regeling van een ontvangende staat krachtens welke de erkenning van een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs wordt geweigerd wanneer de houder van dat rijbewijs de afgifte van een eerste rijbewijs door deze ontvangende staat is geweigerd omdat hij, volgens diens nationale regeling, niet voldeed aan de voorwaarden van lichamelijke en geestelijke geschiktheid om veilig een voertuig te besturen.**

Wat betreft de verblijfsvoorwaarde, stelt het Hof dat **het recht van de Unie zich niet verzet tegen de wettelijke regeling van een ontvangende staat op basis waarvan deze staat mag weigeren op zijn grondgebied een door een andere lidstaat afgegeven rijbewijs te erkennen indien – op basis van onbetwistbare, van de staat van afgifte afkomstige inlichtingen – vaststaat dat de houder van het rijbewijs bij de afgifte ervan niet voldeed aan de voorwaarde van de gewone verblijfplaats.**

Het Hof preciseert dat het aan de verwijzende rechter staat om na te gaan of de verkregen inlichtingen, zoals die in het onderhavige geval, kunnen worden aangemerkt als van de staat van afgifte afkomstige inlichtingen. In voorkomend geval staat het tevens aan de nationale rechter om die inlichtingen te beoordelen en, gelet op alle omstandigheden van het bij hem aanhangige geding, na te gaan of zij onbetwistbare inlichtingen zijn waaruit blijkt dat de houder van het rijbewijs bij de afgifte ervan niet zijn gewone verblijfplaats had op het grondgebied van deze staat.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106